

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE

11.11.2004. godina
Beograd

U. br. 3049/02

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Jelene Ivanović i Mirjane Lazin, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Marijanom Tafra-Mirkov, zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi Ad "B", koga zastupa punomoćnik D., protiv rešenja Ministarstva trgovine, turizma i usluga Republike Srbije iz Beograda, Ul. Nemanjina 24-26, broj 361-01-61/2003-05 od 26.7.2002. godine, uz učešće zainteresovanog lica - Dp "J", u predmetu privremenog ustupanja sredstava, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 11.11.2004. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva trgovine, turizma i usluga Republike Srbije iz Beograda broj 361-01-61/2003-05 od 26.7.2002. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rešenjem privremeno se ustupaju na upravljanje i korišćenje DP "J", sva sredstva ranije pripojenog preduzeća "J" Preduzeću IO, bliže opisana i popisana u Ministarstvu za privredu i privatizaciju u predmetu broj 0-512/92. Poverena sredstva Preduzeću DP "J" iz stava jedan dispozitiva ovog rešenja ostaju u društvenoj svojini i ne mogu se otuđiti, opteretiti hipotekom, dati u zakup ili raspolagati na drugi način, bez saglasnosti Vlade Republike Srbije, a DP "J", je dužno da istovremeno sa preuzimanjem sredstava bivše "J" od Preduzeća IO zasnuje radni odnos sa radnicima koji su preuzeti prilikom izdvajanja ovog preduzeća IO

U tužbi kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa, a koju podnosi zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, tužilac ističe da nisu ispunjeni uslovi za promenu ranije donete odluke tuženog Ministarstva broj 023-01-96/97 od 30.6.1998. godine, kojom su sva sredstva DP "J" privremeno ustupljena na upravljanje i korišćenje Preduzeću "B". Predložio je da se tužba usvoji i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu, tuženi organ je ostao pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Zainteresovano lice DP "J", u odgovoru na tužbu ističe da je tužba neuredna, jer tužilac osim usmenog pozivanja na to da je osporeni akt tuženog organa nezakonit, ne navodi koje su odredbe i kog zakona povređene. Smatra da je rešenje tuženog organa zakonito, pa je predložio da se tužba kao neosnovana odbije.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu i svih spisa ove pravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Iz spisa proizlazi da je Odlukom Ministarstva trgovine, turizma i usluga Republike Srbije broj 023-01-96/97 od 30.6.1998. godine, izvršeno pripajanjem odnosno ustupanje na upravljanje i korišćenje sredstava Preduzeća "J", "B".

U skladu sa Uredbom o zaštiti imovine delova preduzeća čije je sedište na teritoriji bivših republika SFRJ, ("Službeni glasnik RS" br. 31/2001), tuženo Ministarstvo je u obavezi da vodi računa o zaštiti ustupljene imovine, kao i zaposlenih radnika zatečenih u pripojenim poslovnim jedinicama. Tuženi organ smatra da se radi o imovini koja je pod posebnim nadzorom Vlade Republike Srbije, da ona ne može biti predmet postupka privatizacije, odnosno da zbog toga mora biti vraćena tuženom Ministarstvu na ponovno raspolaganje, a posebno zbog toga, što je Skupština SRJ ratifikovala Sporazum o pitanjima sukcesije u toku 2002. godine, po kome će sva prava na pokretnu i nepokretnu imovinu koja se nalazi na teritoriji jedne republike, a na koju su imali pravo građani i pravna lica iz drugih republika SFRJ, na dan 31.12.1990. godine, biti priznata, zaštićena i vraćena u prvobitno stanje. Iz obrazloženja osporenog rešenja proizilazi da je ono doneto na osnovu člana 11. Uredbe o zaštiti imovine dela preduzeća čije sedište je na teritoriji bivših republika SFRJ ("Sl. glasnik RS" br. 31/2001).

Po nalaženju Vrhovnog suda osporenim rešenjem povređena su pravila upravnog postupka. Naime, sredstva DP "J" data su na korišćenje "B", rešenjem tuženog Ministarstva broj 023-01-96/97 od 30.6.1998. godine, a sada su ustupljena osporenim rešenjem drugom preduzeću pri čemu ranije doneto rešenje od 30.6.1998. godine nije uklonjeno iz pravnog prometa. Ovo znači, da dispozitivom rešenja kojim se ustupaju na upravljanje i korišćenje sredstva na osnovu člana 11. Uredbe o zaštiti imovine delova preduzeća, čije je sedište na teritoriji bivših republika SFRJ, mora da se odluči o rešenju kojim su ta sredstva prethodno data na korišćenje određenom

preduzeću, odnosno drugom pravnom licu, a u konkretnom slučaju tužiocu. U suprotnom, bez donošenja odluke o ranije donetom rešenju u pravnom prometu ostaju dva rešenja koja mogu proizvoditi pravna dejstva, a što može imati za posledicu sukobe interesa pravnih lica u vezi sa sredstvima koja su im ustupljena na privremeno korišćenje i raspolaganje. Radi se o rešenju kojim su zasnovana određena prava odnosno određene obaveze, u skladu sa načelom pravosnažnosti, pa se u ovoj pravnoj stvari ne može doneti nova odluka sve dok se ne odluči na osnovu zakonom utvrđenih razloga o ranije donetom rešenju.

Sa izloženih razloga, Vrhovni sud Srbije je ocenio da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, pa je primenom člana 38. stav 2. i člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu presude. Pravno shvatanje i primedbe suda u pogledu postupka obavezni su za tuženi organ na osnovu člana 61. Zakona o upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 11.11.2004. godine, U. br. 3049/02

Predsednik veća-sudija,

Milena Savatić, s.r.

Zapisničar,

Marijana Tafra-Mirkov, s.r.

Za tačnost otpravka

sđ